

Sygn. akt: WO 11/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Janusz Godyń (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 3 kwietnia 2013 r., postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 marca 2013 r., w przedmiocie przekazania sprawy st. szer. J. J. o odszkodowanie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.,

na podstawie art. 36 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

sprawę st. szer. J. J. w przedmiocie odszkodowania za niesłuszne tymczasowe aresztowanie przekazać do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 marca 2013 r. pełnomocnik prawomocnie uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 123 § 1 pkt 4 k.k. w zb. z art. 123 § 2 k.k. w zb. z art. 122 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. st. szer. J. J. wystąpił do Wojskowego Sądu Okręgowego w P. o zasądzenie na rzecz swojego mandanta odszkodowania za niesłuszne tymczasowe

aresztowanie w okresie od dnia 13 listopada 2007 r. do dnia 12 maja 2008 r. Jednocześnie we wniosku zawarł sugestię wystąpienia przez Wojskowy Sąd Okręgowy w P. do Sądu Najwyższego – Izba Wojskowa o przekazanie tej sprawy Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., a to ze względu na zasadę ekonomii procesowej (art. 36 k.p.k.).

W dniu 20 marca 2013 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowił wystąpić do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy st. szer. J. J. z właściwości Wojskowego Sądu Okręgowego w P. do merytorycznego rozpoznania przez równorzędny Wojskowy Sąd Okręgowy w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jak wynika z akt sprawy świadkowie zawnioskowani do przesłuchania mieszkają w miejscowościach, z których dojazd do siedziby Wojskowego Sądu Okręgowego w W. jest dogodniejszy niż do siedziby sądu właściwego. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że akta sprawy karnej, niezbędne do rozpoznania sprawy o odszkodowanie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie st. szer. J. J., znajdują się w Wojskowym Sądzie Okręgowym w W. w związku z toczącym się postępowaniem sądowym wobec ppor. Ł. B. i 3 innych oskarżonych, w stosunku do których Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 14 marca 2012 r. uchylił wyrok Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 1 czerwca 2011 r. i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi *meriti* do ponownego rozpoznania.

W tej sytuacji, w pełni zasadne jest przekazanie sprawy st. szer. J. J. do rozpoznania przez Wojskowy Sąd Okręgowy w W. Decyzja ta nie tylko zmniejszy koszty procesu, ale również pozwoli na realizację jednego z celów postępowania karnego, a mianowicie rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie.

Z tych powodów, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

Pouczenie: Powyższe postanowienie nie podlega zaskarżeniu.